

Αρείου Πάγου 990/2013 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=MRTQGPRNNQE653RVZ9M9YYZ93HVVHYG&apof=990_2013

Θέμα

Αιτιολογίας ανεπάρκεια, Ανθρωποκτονία από αμέλεια, Αναίρεση μερική, Υγιεινή και ασφάλεια εργασίας.

Περίληψη:

Πραγματικά περιστατικά. Εργατικό ατύχημα. Ανθρωποκτονία από αμέλεια παρ' υποχρέου Κανονισμοί ασφαλείας. Ποινική Δικονομία. Λόγοι αναίρεσης: Έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας. Η ποινική ευθύνη του επιβλέποντος πολιτικού μηχανικού προϋποθέτει ότι αυτός έδωσε εντολή για τη συγκεκριμένη φάση του οικοδομικού έργου χωρίς να δώσει έγγραφες οδηγίες για τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας στον κύριο του έργου και να επιβλέπει τη λήψη και την τήρηση τους. Δεν υπάρχει επάρκεια αιτιολογίας αν δεν αναφέρονται συγκεκριμένο περιστατικά της ανωτέρω προϋποθέσεως, εν όψει και του βασικού ισχυρισμού του αναιρεσείοντος-κατηγορουμένου, για την έλλειψη ενημέρωσης του για την αρξαμένη με την πρωτοβουλία της κυρίας του έργου φάση της ηλεκτρικής εγκαταστάσεως στο έργο με πρόσληψη από την ίδια του ηλεκτρολόγου. Αναίρει και παραπέμπει.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

Κωνσταντίνο Φράγκο Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη, ως αρχαιότερο μέλος της συνθέσεως, (κωλυομένου του Τακτικού Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Νικόλαου Ζαΐρη), Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Δήμητρα Λεοντάρη - Μπουρνάκα (κωλυομένου του Αρεοπαγίτη Γεωργίου Αδαμόπουλου), Μαρία Βασιλάκη και Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 21 Μαΐου 2013, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικόλαου Παντελή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος-κατηγορουμένου Χ. Κ. του Ι., κατοίκου ... που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Γιαννίδη, για αναίρεση της υπ'αριθ.7111/2012 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγουσες: 1)Π. Α. του Γ., κάτοικος ... που δεν παρέστη και 2)Σ. Ν. του Α., κάτοικο ... που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Αλεξάνδρα Κωστούλα.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων-κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 9 Νοεμβρίου 2012 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1309/2012. Αφού άκουσε

Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκειμένη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 302 παρ. 1 Π Κ "όποιος επιφέρει, από αμέλεια το θάνατο άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών", κατά δε τη διάταξη του άρθρου 28 ΠΚ "από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών, προκύπτει ότι για τη θεμελίωση του πλημμελήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια απαιτείται: α) να μην καταβλήθηκε από το δράστη η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει να καταβάλλει υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) να μπορούσε ο δράστης, σύμφωνα με τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και ιδίως εξαιτίας της υπηρεσίας ή του επαγγέλματος του, να προβλέψει και αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, το οποίο από έλλειψη της προαναφερόμενης προσοχής είτε δεν προέβλεψε, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστευε όμως ότι δεν θα επερχόταν και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παραλείψεως του δράστη και του αποτελέσματος που ήλθε. Η παράλειψη, ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, αφού το ένα σκέλος της ευθύνης από αμέλεια συνίσταται στη μη καταβολή της προσοχής, δηλαδή, σε παράλειψη. Όταν, όμως, η αμέλεια δεν συνίσταται σε ορισμένη παράλειψη, αλλά σε σύνολο συμπεριφοράς που προηγήθηκε του αποτελέσματος, τότε για τη θεμελίωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, ως εγκλήματος που τελείται με παράλειψη, απαιτείται η συνδρομή και των όρων του άρθρου 15 ΠΚ, κατά το οποίο "όπου ο νόμος, για την ύπαρξη αξιόποινης πράξεως, απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκληση του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παραλείψεως είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος". Από την τελευταία αυτή διάταξη συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση της εφαρμογής της είναι η ύπαρξη ιδιαίτερης (δηλαδή, ειδικής και όχι γενικής) υποχρέωσης του υπαιτίου προς ενέργεια που τείνει στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος, για την επέλευση του οποίου ο νόμος απειλεί ορισμένη ποινή. Η ιδιαίτερη αυτή υποχρέωση του υπαιτίου να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος μπορεί να πηγάζει είτε από ρητή διάταξη νόμου ή από σύμβαση ή από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υπαιτίου ή από ορισμένη προηγούμενη συμπεριφορά του, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος του εγκληματικού αποτελέσματος και πρέπει να αναφέρεται και να αιτιολογείται στην απόφαση, επιπροσθέτως δε, αν πηγάζει από επιτακτικό κανόνα δικαίου, να προσδιορίζεται και ο κανόνας αυτός. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 1396/1983 "υποχρέωση λήψης και τήρησης μέτρων ασφαλείας στις οικοδομές και λοιπά ιδιωτικά τεχνικά

έργα", σε περίπτωση που δεν ανατίθεται η εκτέλεση ολοκλήρου του έργου σε έναν εργολάβο ο κύριος του έργου είναι υποχρεωμένος να λαμβάνει πριν από την εγκατάσταση κάθε εργολάβου ή υπεργολάβου τμήματος του έργου και να τηρεί όσο διαρκεί το έργο αυτό, όλα τα μέτρα ασφαλείας, τα οποία του υποδεικνύει ο επιβλέπων το έργο, εφόσον αυτά δεν αφορούν σε τμήματα του έργου που ανέλαβαν και εκτελούν εργολάβοι ή υπεργολάβοι. Κύριος δε του έργου κατά το άρθρο 2 § 3 του ίδιου νόμου θεωρείται "ο κύριος, ο νομέυς ή ο κάτοχος του ακινήτου στο οποίο εκτελείται, ύστερα από εντολή του και για λογαριασμό του τεχνικό έργο". Περαιτέρω στο άρθρο 7 § 2 του ίδιου ως άνω νόμου προβλέπονται οι υποχρεώσεις του επιβλέποντος μηχανικού, μεταξύ των οποίων είναι : 1. Να δίνει οδηγίες κατασκευής, σύμφωνες με τους κανόνες της επιστήμης και της τέχνης, για την εκτέλεση εργασιών αντιστηρίξεων, σταθερών ικριωμάτων και πίνακα διανομής ηλεκτρικού ρεύματος. Να επιβλέπει την τήρηση των οδηγιών αυτών πριν από την έναρξη των εργασιών και περιοδικά κατά την εκτέλεση τους... 3. Να επιβλέπει την εφαρμογή της μελέτης μέτρων ασφαλείας που αναφέρεται στο άρθρο 6 του νόμου αυτού και να δίνει τις σχετικές οδηγίες5. Να υποδεικνύει εγγράφως στον κύριο του έργου, στην περίπτωση του άρθρου 4 & 1 και 2 του παρόντος, τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας κατά περίπτωση και φάση του έργου. Επιβλέπων δε μηχανικός σύμφωνα με το άρθρο 2 του νόμου αυτού θεωρείται "πρόσωπο που με σύμβαση με τον κύριο του έργου και σύμφωνα με τις ισχύουσες τάξεις αναλαμβάνει την επίβλεψη της εφαρμογής της μελέτης και της εκτέλεσης τεχνικού έργου ή τμήματος του, σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης και της τέχνης". Προϋποτίθεται ότι ο φερόμενος ως υπάιτιος λόγω της ιδιαίτερης υποχρέωσης του, συνεπεία του επαγγέλματος του, για τη λήψη και την επίβλεψη των αναγκαίων μέτρων ασφαλείας, έδωσε εντολή για την συγκεκριμένη εργασία ,χωρίς προηγουμένως, να υποδείξει εγγράφως στον κύριο του έργου και τον εργολάβο τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας και να επιβλέψει την εφαρμογή και την τήρηση τους, γεγονός που προϋποθέτει ότι έλαβε γνώση ότι θα εκτελεσθεί η φάση του έργου αυτού. Τέλος κατά το άρθρο 77 του Ν. 1396/1983 οι ηλεκτρικοί πίνακες διανομής και τροφοδοσίας πρέπει να είναι μεταλλικοί ή πλαστικοί, στεγανού τύπου και να φέρουν αυτόματο προστατευτικό διακόπτη διαφυγής.

Η καταδικαστική απόφαση έχει την από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ, όταν αναφέρονται σ" αυτήν, με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικοί συλλογισμοί, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Η απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της καταδικαστικής απόφασης, εκτείνεται όχι μόνον στην κρίση για την ενοχή, αλλά περιλαμβάνει και την αναφορά των αποδεικτικών μέσων, από τα οποία το δικαστήριο οδηγήθηκε στην

καταδικαστική του κρίση. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Δεν αποτελεί, όμως, λόγο αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη εκτίμηση των εγγράφων, η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αιτιολόγησης κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη της αξιολογικής συσχέτισεως των αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, το Τριμελές Εφετείο (Πλημμελημάτων) Αθηνών, που δίκασε ως Εφετείο, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη υπ' αριθ.7111/2012 απόφαση του, από το σκεπτικό σε συνδυασμό με το διατακτικό που θεωρούνται ενιαίο σύνολο, για την καταδίκη του αναιρεσειόντος-κατηγορουμένου για την αξιόποινη πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια παρ' υπόχρεου, δέχθηκε κατά την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του και ειδικότερα ότι: από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης, που εξετάσθηκαν ενόρκως ενώπιον του, τις χωρίς όρκο καταθέσεις των πολιτικώς εναγουσών τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης που αναγνώσθηκαν, την απολογία του κατηγορουμένου και την όλη αποδεικτική διαδικασία ότι αποδείχθηκαν -κατά πιστή μεταφορά -τα ακόλουθα: Η Α. Β., ως ιδιοκτήτρια, μετά από αίτησή της προς την Πολεοδομία του Δήμου Μεγάρων έλαβε την .../8-1-2007 άδεια οικοδομής περί αλλαγής χρήσης της πιλοτής διώροφης οικοδομής στα ... επί της οδού ... σε κατοικία 88,76 τμ. Τη σχετική μελέτη, εκτός από εκείνη που αφορούσε τη θέρμανση, συνέταξε ο κατηγορούμενος Χ. Κ., πολιτικός μηχανικός, ο οποίος, κατόπιν συμφωνίας με την ιδιοκτήτρια, ορίστηκε και επιβλέπων μηχανικός. Περί τις αρχές του καλοκαιριού του έτους 2007 η Α. Β. ενημέρωσε τον κατηγορούμενο ότι θα γίνει έναρξη των εργασιών κατασκευή της οικίας της και ο τελευταίος επισκέφθηκε την οικοδομή ενώ αυτή βρισκόταν στο στάδιο της τοιχοποιίας. Μετά την ολοκλήρωση της τοιχοποιίας η Α. Β. ανέθεσε στις αρχές Σεπτεμβρίου 2007 την ηλεκτρολογικές εργασίες στον κουμπάρο της Γ. Ν., 38 ετών, ο οποίος εργαζόταν τότε ως ηλεκτρολόγος στη Χαλυβουργική Ελευσίνας και κατείχε πτυχίο Εσωτερικών Ηλεκτρολογικών Εγκαταστάσεων της 1ης Τεχνικής-Επαγγελματικής Σχολής Ελευσίνας από το 1986 και άδεια βοηθητικού προσωπικού ηλεκτρικών εγκαταστάσεων. Ο Γ. Ν. ανέλαβε αμέσως το έργο και εργαζόταν σ' αυτό σχεδόν καθημερινά και όταν οι υπόλοιπες επαγγελματικές του υποχρεώσεις το επέτρεπαν. Στην υπό κατασκευή όμως οικία της Α. Β. δεν υπήρχε παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και κατ' επέκταση αντίστοιχος πίνακας διανομής και τροφοδοσίας. Επειδή όμως ο Γ. Ν. έκανε χρήση και εργαλείων που λειτουργούσαν με ηλεκτρικό ρεύμα, χρησιμοποιούσε ρευματοδότη (πρίζα) από την αποπερατωμένη οικία του πρώτου ορόφου, η οποία ανήκε στον αδελφό της Α. Β. Ε. Β., καθώς και καλώδιο προέκτασης (μπαλαντέζα). Τη μπαλαντέζα συνέδεε κατά την έναρξη της εργασίας του Γ. Ν., όταν υπήρχε ανάγκη, ο Ε. Β. και την αποσυνέδεε μετά το πέρας αυτής, ο πίνακας δε τροφοδοσίας και διανομής που υπήρχε στην οικία του Ε. Β. δεν διέθετε αυτόματο προστατευτικό διακόπτη διαφυγής. Στις 10-10-2007 και ενώ οι ηλεκτρολογικές εργασίες βρίσκονταν στο τέλος, ο Γ. Ν.

μετέβη στην οικοδομή περί ώρα 07.30. Ζήτησε από τον Ε. Β. να συνδέσει την μπαλαντέζα στην οικία του και άρχισε να εργάζεται χρησιμοποιώντας μικρό κομπρεσέρ, συνδεδεμένο στη μπαλαντέζα. Για τη στήριξη του ηλεκτρολογικού υλικού στους τοίχους και την κάλυψη των ανοιγμάτων που δημιουργούνταν ο Γ. Ν. χρησιμοποιούσε τσιμέντο το οποίο αναμείγνυε ο ίδιος με νερό στο δάπεδο της οικίας. Το ίδιο έπραξε και στις 10-10-2007 και έτσι το δάπεδο, στο οποίο υπήρχαν και τα καλώδια του κομπρεσέρ και της μπαλαντέζας, ήταν υγρό. Περί 13.00 ώρα περίπου της ίδιας ημέρας ο Γ. Ν. βρέθηκε νεκρός από την ήδη αποβιώσασα ιδιοκτήτρια στο δάπεδο δωματίου διαστάσεων 3,40 X 3,40, ξαπλωμένος ανάσκελα επάνω σε νωπό τσιμέντο και νερό, με έγκαυμα στο δεξιό αντίχειρα, ενώ δίπλα του και σε κοντινή απόσταση βρισκόταν το κομπρεσέρ συνδεδεμένο με την μπαλαντέζα, η οποία, όπως προαναφέρθηκε, ήταν συνδεδεμένη στην οικία του πρώτου ορόφου. Το εξωτερικό περίβλημα του θηλυκού φισ της μπαλαντέζας (του φισ που συνδεόταν με το κομπρεσέρ) ήταν αποκολλημένο από το υπόλοιπο σώμα της και τα ηλεκτροφόρα καλώδια αυτής γυμνά επάνω στο υγρό τσιμέντο. Κατά τη νεκροψία και νεκροτομή που διενεργήθηκε από την ιατροδικαστή Σ. Μ. διαπιστώθηκε ότι ο θάνατος του Γ. Ν. επήλθε από ηλεκτροπληξία. Προκλήθηκε δε η ηλεκτροπληξία από τη διαρροή ηλεκτρικού ρεύματος από τη μπαλαντέζα στο σώμα του Γ. Ν., όταν ο τελευταίος επιχείρησε να αποσυνδέσει το κομπρεσέρ από τη μπαλαντέζα που ήταν φθαρμένη και απλωμένη στο υγρό δάπεδο και κατά την αποσύνδεση λόγω της φθοράς αποκολλήθηκε το εξωτερικό περίβλημα του φισ της μπαλαντέζας και απογυμνώθηκαν τα καλώδια της. Για το ατύχημα υπάρχει αμέλεια του κατηγορουμένου, ο οποίος από έλλειψη προσοχής, την οποία όφειλε και μπορούσε να καταβάλει με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, τις γνώσεις του και το επάγγελμα του έχοντας προς τούτο ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, δεν προείδε το παραπάνω αξιόποιο αποτέλεσμα της πράξης του. Ειδικότερα, ενώ ήταν επιβλέπων μηχανικός του έργου, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 7 του ν. 1396/1983, δεν έδωσε στην ιδιοκτήτρια Α. Β. σαφείς οδηγίες περί των μέτρων ασφαλείας που όφειλε να λάβει για την ηλεκτρική εγκατάσταση. Δεν έδωσε οδηγίες για την εκτέλεση των ηλεκτρολογικών εργασιών από αδειούχο ηλεκτρολόγο και την τοποθέτηση πίνακα διανομής και τροφοδοσίας ηλεκτρικού ρεύματος με αυτόματο προστατευτικό διακόπτη ασφαλείας στην οικία της και σε κάθε περίπτωση τη χρήση ρευματοδότη από πίνακα που να διέθετε αυτόματο προστατευτικό διακόπτη ασφαλείας, ο οποίος θα διέκοπτε αυτόματα την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στη μπαλαντέζα όταν προκλήθηκε η διαρροή και θα αποφευγόταν έτσι η ηλεκτροπληξία του θανόντος. Ακόμη, ενώ όφειλε να επιβλέπει το έργο κατά τακτά χρονικά διαστήματα, δεν το επισκέφθηκε καθόλου καθ' όλη τη διάρκεια του ενός περίπου μηνός που ο θανών εργαζόταν σ' αυτό, ενώ εάν το είχε επισκεφθεί θα διαπίστωνε ότι ο θανών δεν ήταν αδειούχος ηλεκτρολόγος και ότι χρησιμοποιούσε ηλεκτροκίνητα εργαλεία τα οποία συνέδεε με την παροχή του πρώτου ορόφου με φθαρμένη μπαλαντέζα και χωρίς ο αντίστοιχος πίνακας να φέρει προστατευτικό διακόπτη διαφυγής και θα έδιδε οδηγίες τόσο στο θανόντα όσο και στην Α. Β. για τα προαναφερόμενα μέτρα ασφαλείας που έπρεπε να ληφθούν. Σημειώνεται

ότι για την επίβλεψη και επίσκεψη της οικοδομής από τον κατηγορούμενο και κατά το στάδιο των ηλεκτρολογικών εργασιών δεν απαιτούνταν ειδική ειδοποίηση από μέρους της ιδιοκτήτριας, καθόσον ο κατηγορούμενος ενημερώθηκε για την έναρξη των εργασιών στις αρχές του καλοκαιριού 2007 και επισκέφθηκε το έργο κατά το στάδιο της τοιχοποιίας, ενώ στη συνέχεια δεν έγινε διακοπή των εργασιών, ώστε να απαιτούνταν νέα ενημέρωσή του αλλά αντίθετα οι εργασίες συνεχίζονταν κανονικά και ο κατηγορούμενος ως εκ της ιδιότητας του επιβλέπωντος είχε την υποχρέωση να επιβλέπει το έργο και να δίδει οδηγίες σε κάθε στάδιο αυτού." Ακολούθως τον κήρυξε ένοχο της αξιοποιού πράξεως της ανθρωποκτονίας από αμέλεια παρ' υπόχρεου και του επέβαλλε ποινή φυλακίσεως είκοσι (20) μηνών την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε επί τριετία. Έτσι όμως που αποφάνθηκε το δικαστήριο της ουσίας, καθ' όσον αφορά την κρίση του για την ενοχή του κατηγορουμένου, δε διέλαβε στην απόφαση του την κατά τα άνω απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού δεν εκθέτει όλα τα αναγκαία για τη θεμελίωση του εγκλήματος αυτού πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλομένης αποφάσεως, για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου, προκύπτει ότι ο αναιρεσείων κατά το στάδιο της απολογίας του, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι, μετά την εκτέλεση της εργασίας της τοιχοποιίας στην οικοδομή, κυριότητας της Α. Β., όπου πράγματι είχε εκδώσει την οικοδομική άδεια και ήταν ο επιβλέπων μηχανικός, που έλαβε χώρα τον Αύγουστο του έτους 2007, δεν ενημερώθηκε από κανέναν ότι θα συνέχιζαν τις εργασίες των ηλεκτρολογικών καλωδιώσεων της οικοδομής όπως είθισται. Ο ισχυρισμός αυτός ασκούσε ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, λαμβανομένων υπ' όψη και των παραδοχών της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά τις οποίες "η ιδιοκτήτρια της οικοδομής κατά τις αρχές του καλοκαιριού .ενημέρωσε τον κατηγορούμενο ότι θα γίνει έναρξη των εργασιών και ο τελευταίος επισκέφθηκε την οικοδομή ενώ αυτή βρισκόταν στο στάδιο της τοιχοποιίας. Μετά την ολοκλήρωση της τοιχοποιίας η Α. Β. ανέθεσε στις αρχές Σεπτεμβρίου 2007, τις ηλεκτρολογικές εργασίες στον κουμπάρο της Γ. Ν., ο οποίος εργαζόταν τότε ως ηλεκτρολόγος στην Χαλυβουργική..." Ήτοι ενώ από το σύνολο των παραδοχών συνάγεται ότι ο θάνατος του ηλεκτρολόγου οφείλεται σε ηλεκτροπληξία από ελαττωματική μπαλαντζά με γυμνά καλώδια που αυτός χρησιμοποίησε όχι από πίνακα της οικοδομής που δεν υπήρχεν, αλλά από οικοδομή άλλου ορόφου τρίτου και ότι την ανάθεση των ηλεκτρολογικών εργασιών και την εντολή για την εκτέλεση τους, την έδωσε μόνη η ιδιοκτήτρια του έργου, δεν εκτίθενται στην προσβαλλομένη απόφαση, συγκεκριμένα περιστατικά από τα οποία να συνάγεται ότι η ανωτέρω ιδιοκτήτρια της οικοδομής ενημέρωσε όπως όφειλεν τον κατηγορούμενο επιβλέποντα μηχανικό για το χρόνο και τρόπο συνέχισης των ηλεκτρικών εργασιών και μάλιστα αυθαίρετα από μη αδειούχο ηλεκτρολόγο και από παροχή γειτονικού ακινήτου, ήτοι γνώση ή εντολή και του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου μηχανικού για τη συνέχιση της φάσης αυτής της οικοδομής, ώστε να ανακύπτει η υποχρέωσή του για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων ασφαλείας που στοιχειοθετεί και την ποινική του ευθύνη. Η έλλειψη

αιτιολογίας ως προς αυτόν τον βασικό αρνητικό της κατηγορίας ισχυρισμό, δεν μπορεί να καλυφθεί από την γενική κρίση ενοχής που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι "για την επίβλεψη και επίσκεψη της οικοδομής από τον κατηγορούμενο και κατά το στάδιο των ηλεκτρολογικών εργασιών δεν απαιτούνταν ειδική ειδοποίηση από μέρους της ιδιοκτήτριας, καθ' όσον ο κατηγορούμενος ενημερώθηκε για την έναρξη των εργασιών στις αρχές του καλοκαιριού του 2007 και επισκέφθηκε το έργο κατά το στάδιο της τοιχοποιίας, ενώ στη συνέχεια δεν έγινε διακοπή των εργασιών, ώστε να απαιτείται νέα ενημέρωση του, αλλά αντίθετα οι εργασίες συνεχίζονταν κανονικά και ο κατηγορούμενος ως εκ της ιδιότητας του επιβλέπων μηχανικού είχε την υποχρέωση να επιβλέπει το έργο και να δίνει οδηγίες". Τούτο διότι σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη μείζονα νομική σκέψη, ο επιβλέπων μηχανικός έχει υποχρέωση να υποδεικνύει εγγράφως στον κύριο του έργου τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας και να επιβλέπει την λήψη τους και την τήρηση τους, κατά περίπτωση και κατά φάση του έργου, όπως κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης έπραξε κατά το στάδιο της τοιχοποιίας" που ενημερώθηκε για την έναρξη των εργασιών της, και όχι κατά την γενική έναρξη των εργασιών αυτού. Σημειώνεται στο σημείο τούτο, ότι η οικοδομική άδεια αφορούσε μεταβολή της πυλωτής της διώροφης οικίας, σε χώρο κυρίας χρήσεως, οπότε πρώτο στάδιο της οικοδομής ήταν η τοιχοποιία. Επομένως ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ! λόγος της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως είναι βάσιμος και πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, να παραπεμφθεί δε η υπόθεση, για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο συγκροτούμενο από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως (αρθρ. 519 ΚΠΔ).-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Αναιρεί την υπ' αρ. 7111/2012 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Αθηνών.- Παραπέμπει την υπόθεση, για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλους Δικαστές, εκτός από εκείνους, που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20 Ιουνίου 2013.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 8 Ιουλίου 2013.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ